

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 23101

гр. София, 09.09.2022 г.

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 156 СЪСТАВ, в закрито заседание на девети септември през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: **ВАСИЛ В. АЛЕКСАНДРОВ**

като разглежда докладваното от **ВАСИЛ В. АЛЕКСАНДРОВ** Гражданско дело № 20221110138202 по описа за 2022 година

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

гр. София, 09.09.2022 г.

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, II Г. О., 156-ти състав в закрито заседание на девети септември през две хиляди двадесет и втора година, в състав:

РАЙОНЕН СЪДИЯ: ВАСИЛ АЛЕКСАНДРОВ

като разглежда докладваното от съдия Васил Александров гр. д. № 38202/2022 г. по описа на СРС, за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 140 ГПК.

Подадена е искова молба от АЛ. ПЛ. П. срещу „Напоителни системи“ ЕАД, като се твърди, че страните се намирили в трудово правоотношение по силата на Трудов договор № РД 13-34/10.09.2016 г. за длъжността „юрисконсулт“. Поддържа, че със Заповед № РД-11-24/24.01.2022 г. е било възложено да изпълнява и длъжност „Директор на дирекция „Административно правна“, освен вече заеманата длъжност, като с връчената му длъжностна характеристика функциите му не се променяли. Навежда доводи, че на 21.03.2022 г. е било сключено допълнително споразумение към трудовия договор, с което е бил преназначен на новата длъжност, като в споразумението била уговорена клауза на изпитване, но трудовите функции не били променени. Излага съображения, че на 28.04.2022 г. било сключено допълнително споразумение, с което трудовото възнаграждение било увеличено до сумата от 3933,00 лева. Твърди, че на 26.05.2022 г. му бил връчен акт за прекратяване на трудовото правоотношение на основание чл. 71, ал. 1 КТ, считано от 27.05.2022 г. Развива аргументи, че прекратяването на трудовото правоотношение било незаконосъобразно, тъй като уволнителната заповед не била издадена от компетентен орган, което обосновава подробно. Сочи, че дори да се приеме, че уволнителната заповед е била издадена от компетентен орган, то същата била незаконосъобразна, тъй като заеманата длъжност била изборна, поради което било недопустимо да се уговаря срок за изпитване. Инвокира доводите, че освен това уговорения срок за изпитване в допълнителното споразумение бил в противоречие с чл. 70, ал. 5 КТ. Твърди, че промяната на длъжността била само формална, като от момента на назначаването при работодателя до момента на прекратяване на трудовото правоотношение бил изпълнявал една и съща длъжност, което

обосновава подробно. Поддържа, че освен това с уговорения срок за изпитване не се преследвала типичната от закона цел, доколкото не била налице хипотеза на изпитване, тъй като бил извършвал една и съща работа като юрисконсулт и никога не бил изпълнявал ръководни функции, каквито били предвидени в новата длъжност, тъй като изпълнителният директор никога не му би делегирал такива, като прави извод, че клаузата преследвала цел, която била забранена от закона. Развива съображения, че срокът за изпитване бил изтекъл към момента на прекратяване на трудовия договор. Твърди, че размера на последното брутно трудовото възнаграждение, което се дължало за последния пълен отработен месец, който предхождал уволнението бил в размер на 3933,00 лева, поради което за периода 27.05.2022 г. до 27.11.2022 г. се дължало обезщетение в размер на 23598,00 лева. Прави доказателствени искания за приемане на писмени доказателствени средства. Иска клаузата за изпитване да бъде призната за недействителна, както и да бъде признато уволнението за незаконно и да бъде отменено, да бъде възстановен на заеманата длъжност преди уволнението, както и присъждането на обезщетение за оставането без работа в следствие на незаконното уволнение. Претендира разноски.

В срока по чл. 131, ал. 1 ГПК е подаден отговор на исковата молба, като се сочи, че претенциите са допустими, но неоснователни. Твърди, че няма спор, че между страните е било налице трудово правоотношение, което е било изменено и е сключено допълнително споразумение, като за допълнителната трудова функция било определено и допълнително трудово възнаграждение, а освен това бил уговорен и срок за изпитване. Сочи, че няма спор, че в срока за изпитване трудовото правоотношение е било прекратено с оглед уговорката в допълнителното споразумение. Навежда доводи, че тъй като се касаело за нова длъжност, работодателят можел да уговори срок за изпитване, за да провери качествата на работника или служителя, която преценка не подлежала на съдебен контрол, а липсата на мотиви не опорочавала волята на работодателя. Излага съображения, че са неоснователни доводите на ищеца, че уволнителната заповед била издадена от некомпетентен орган, което обосновава подробно. Твърди, че не може да се приеме, че заеманата длъжност е изборна, тъй като ищецът бил получил по силата на допълнителното споразумение допълнителни правомощия, за което бил получил и допълнително трудово възнаграждение – до избора на нов директор на дирекцията, като твърденията, че длъжността била изборна не били подкрепени с никакви доказателства. Поддържа, че избора на директори при ответника не се ползва с процедурата по избор, според регламентацията в КТ, освен това, за да се проведе процедура по избор следвало по силата на нормативен акт длъжността да е определена за заемане чрез избор. Инвокира доводи, че функциите на длъжностите, които бил заемал ищеца били различни, което аргументира, като изрично оспорва твърдението на ищеца, че неиздаването на актове е следствие от фактическото продължаване на функциите по старата длъжност, а обосновава, че същото касаело нежелание на самия ищец да изпълнява функциите, които му били вменени. Аргументира, че уговореният срок за изпитване бил в съответствие с чл. 70, ал. 5 КТ. Твърди, че към момента на прекратяване на трудовото правоотношение срокът за изпитване не е бил изтекъл, като същият бил до 21.07.2022 г. Поддържа, че са неоснователни съображения за недействително на клаузата за изпитване и за дължимо обезщетение по чл. 225, ал. 1 КТ. Прави доказателствени искания за приемане на писмени доказателствени средства. Иска отхвърляне на предявените искове. Претендира разноски.

С оглед твърденията в исковата молба и отговора на искова молба, съдът намира следното:

СРС, 156-ти състав е бил в сезиран с първоначално обективно, кумулативно съединени отрицателен установителен иск, конститутивни искове и осъдителен иск с правно основание чл. 124, ал. 1 КТ, във вр. чл. 74, ал. 1 КТ, във вр. чл. 26 ЗЗД, чл. 344, ал. 1, т. 1 и т. 2 КТ, чл. 344, ал. 1, т. 3, във вр. чл. 225, ал. 1 КТ.

Настоящото производство не е бързо, тъй като при предявяването на исковете е била налице хипотеза на обективно съединяване на искове, които се разглеждат по реда на „бързото производство“ – чл. 310 и сл. ГПК, и такива разглеждани по общия ред. При това положение по аргумент от чл. 310, ал. 3 ГПК, настоящото производство се разглежда по общия ред, а не по реда на глава XXV на ГПК „Бързо производство“.

По предявения отрицателен установителен иск с оглед правилото на чл. 154, ал. 1 ГПК, ответника носи доказателствената тежест (т.е. има процесуалното задължение) да установи обстоятелства от които извежда, че оспорената клауза от трудовия договор съответства на императивните правила на закона, а ищеца следва да докаже пълно и главно фактите от които извежда наличието на основанието за нищожност – противоречие на закона.

Законността на едностранното прекратяване на трудовото правоотношение на посоченото правно основание се предпоставя от проявлението на следните юридически факти (т. нар. материални предпоставки): **1)** да е налице валидно уговорена клауза в трудовия договор, в която да е определена срок за изпитване в полза на работодателя, т.е. възможността в определен период от време, работодателят да може да извърши преценка дали работникът или служителът има квалификацията и може да изпълнява уговорените трудови функции; **2)** работодателят да е упражнил преобразуващото си право да прекрати едностранно трудовото правоотношение, чрез едностранно адресирано волеизявление до насрещната страна, което да е направено в уговорения срок за изпитване.

Ответникът носи доказателствената тежест да установи пълни и главно посочените материални предпоставките – арг. чл. 154, ал. 1 ГПК.

Основателността на така предявения иск за обезщетение за оставане без работа в следствие на незаконното уволнение е обусловена от основателността на иска по чл. 344, ал. 1, т. 1 КТ за признаване на уволнението за незаконно и неговата отмяна, като ищецът носи доказателствената тежест да установи пълно и главно, че е останал без работа за процесния период, съответно, че е работил на по-ниско платена работа, както и размерът на претенцията си, а ответникът носи доказателствената тежест да установи плащане на претендираното обезщетение.

С оглед твърденията на страните, съдът намира, че между тях не се спори, поради което и на основание чл. 146, ал. 1, т. 3 ГПК следва да бъде отделено за безспорно, че: **1)** страните се намирали в трудово правоотношение по силата на Трудов договор № РД 13-34/10.09.2016 г. за длъжността „юрисконсулт“, като със Заповед № РД-11-24/24.01.2022 г. е било възложено да изпълнява и длъжност „Директор на дирекция „Административно правна“, за което е било на 21.03.2022 г. е било сключено допълнително споразумение към трудовия договор, с което е бил преназначен на новата длъжност, като в споразумението била уговорена клауза на изпитване; **2)** на 26.05.2022 г. на ищеца му е бил връчен акт за прекратяване на трудовото правоотношение на основание чл. 71, ал. 1 КТ, считано от 27.05.2022 г.

Съдът намира, че следва да приеме и представените към исквата молба и отговора на исквата молба писмени доказателствени средства от ищеца, тъй като същите са допустими, необходими и относими към предмета на правния спор.

Така мотивиран, Софийският районен съд

ОПРЕДЕЛИ:

ОПРЕДЕЛИ:

НАСРОЧВА открито съдебно заседание по делото на **24.10.2022 г. от 09,30 ч.**, за която дата и час страните да бъдат призовани, като им се връчи препис от настоящото определение, а на ищеца - и от писмения отговор и доказателствата към него, като съдът им указва в едноседмичен срок от получаване на препис от настоящото определение да вземат становище във връзка с дадените указания и доклада по делото.

ОБЯВЯВА ЗА БЕЗСПОРНО между страните на основание чл. 146, ал. 1, т. 3 ГПК, че: **1)** страните се намирили в трудово правоотношение по силата на Трудов договор № РД 13-34/10.09.2016 г. за длъжността „юрисконсулт“, като със Заповед № РД-11-24/24.01.2022 г. е било възложено да изпълнява и длъжност „Директор на дирекция „Административно правна“, за което е било на 21.03.2022 г. е било сключено допълнително споразумение към трудовия договор, с което е бил преназначен на новата длъжност, като в споразумението била уговорена клауза на изпитване; **2)** на 26.05.2022 г. на ищеца му е бил връчен акт за прекратяване на трудовото правоотношение на основание чл. 71, ал. 1 КТ, считано от 27.05.2022 г.

ДОПУСКА на основание чл. 146, ал. 4 ГПК всички представени към исковата молба и отговора на исковата молба писмени доказателствени средства.

ОБЯВЯВА на страните проекто-доклад по делото, съобразно мотивната част на настоящото определение.

НАСОЧВА СТРАНИТЕ КЪМ ПРОЦЕДУРА ПО МЕДИАЦИЯ.

Ако страните желаят да използват медиация, те могат да се обърнат към център по медиация или медиатор от Единния регистър на медиаторите, който може да бъде видян на електронен адрес: (<http://www.justice.government.bg/MPPublicWeb/default.aspx?id=2>). Медиацията е платена услуга. Към Софийски градски съд действа Програма „Спогодби“, осигуряваща, за момента, безплатно провеждане на процедура по медиация, от която страните също могат да се възползват. Повече информация за Програма „Спогодби“ може да бъде получена всеки работен ден от 9:00 до 17:00 часа от **Мариана Николова** - Съдебен координатор Програма "Спогодби" при Софийски районен съд тел. 02/8955 423; **Юлиана Шулева** - Съдебен координатор Програма "Спогодби" при Софийски градски съд тел. 02/9219 413 в Съдебната палата – гр. София (вход откъм ул. „Позитано“), тел. 9219 413 или от **Мариана Николова** на тел. 8955423 и ел. адрес: spogodbi@src-bg.org, както и в Центъра за спогодби и медиация, който се намира в гр. София, бул. „Цар Борис III“ №. 54, ет. 2, в сградата на Софийски районен съд. Подробностите за Програма „Спогодби“ включително и за естеството на процедурата могат да бъдат видени и на електронен адрес: <http://srs.justice.bg/srs/82-Програма%20%22Спогодби%22> .

УКАЗВА на страните, че при постигане на спогодба и в случай, че се нуждаят от съдействието на съда, за да бъде одобрена или се нуждаят от съдействие при организиране на срещата по медиация, следва да уведомят писмено чрез деловодството на състава, като посочат електронен адрес или телефон с оглед насрочване на заседанието за одобряване на спогодбата в максимално кратък срок.

УКАЗВА В СЛУЧАЙ, ЧЕ ищецът не се яви в първото заседание по делото, не е взел становище по отговора на исковата молба и не е поискал разглеждане на делото в негово отсъствие, ответникът може да поиска прекратяване на делото и присъждане на разноски или постановяване на неприсъствено решение срещу ищеца на основание чл. 238, ал. 2 ГПК.

ОПРЕДЕЛЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване.

Препис от определението да се връчи на страните!

РАЙОНЕН СЪДИЯ:

Съдия при Софийски районен съд: _____